

אנת חכים ולא פהקמה יריעה, אנת הוא מבין ולא מפינה יריעה.
 לית לך אחר יריעה אלא לאשממודיעה וקפקד וחיילך לבני נשא.
 ולאחזאה לון איך אתההיג עקמא קדינא וברחמי, דאינן אדק
 ומשפט, פסום עברדיון דבני נשא.

מתוק מדבש

ואי ממנה נכלים של פסירות, ומה שיש להם מלכות סתו "נבוסח" בהמלקות האור, י
 בהמלקות הפונה המלקות השמן גדלות ונשאר במחור דקטנים, ועד י הכלים הנקראים נוסח
 י להם כפי נשוי עמו מאור אין סוף י"ה.

אנת חכים וקאו בקהקה יריעה אמה הוא מכס ולא נמכמה ירועה, אנת הוא
 מבין וקאו פבינה יריעה אמה הוא מנין ולא נצנה ירועה, ור"ל אם היו
 בהמלקות נקלות חכמה וצנה, אין הכונה ששאלו סוף י"ה מכס על ידי החכמה
 הוא ומנין ממון הצנה הוא, אלא חלדנה הוא מקור החכמה והצנה, והחכמה
 והצנה הם כלים אל ממנו ונמו, והוא חיות החכמה והצנה, והם נשפוט ממנו.

י"ה י"ה אהר יריעה אין לך מקום קטע ירועה, י אין הפירות מקום שכן, י
 לית למר פני ממין, ור"ל לא מפני שמערה פנינו בפירות יחייב מזה שיהיה

מקומו שם, י אינו נעל מקום ונעל מ"ו, ואין הפירות מנצלות גדולתו, י מה
 שנמלכט אורכ נעשר פירות אינו אשא אשאבותדועא וקפקד וחיילך יבני נשא
 אלא להודיע מוקפקד ובמך לני אדם, ור"ל על ידי שנמלכט אורכ ימנרך בהמלקות
 יודע לו כמו מנצט פעולותיו, והינו וקאחזאה י"ו אורכ אתההיג עקמא קדינא
 וברחמי ולהלכות לני אדם אורכ ממנה העולם גדון וברחמים, ור"ל שהאין סוף
 י"ה גילה אורכ כדי להלכות לני אדם אורכ ממנה העולם גדוני המלכות וברחמי
 הו"ו, דאינן אדק ומשפט, שפום עברדיון דבני נשא אלא נעשיהם הטובים, ומממנה הלך
 אל בני אדם, אלא הם גורמים ימור וי"ו על ידי נעשיהם הטובים, ומממנה הלך
 עם המשפט, או נמקום לני הלך ברחמי המשפט, והמלכות ממשכמת שימנעורכ
 סוף ורחמים נעולם, ואם מ"ו גרמו פירוד בין וי"ו או ממעורריה מ"ו דינים נעולם
 וי"ו ממשכמת לנעולם לני המלכות, י אומר מו"ל (נמש) פוטת דף מ ע"ס במדה
 שאלם מרדד צה מורדון לו.

לכן לא נכנס אור בקי"ה משממת בהמלקות להנציח עולמו, אם למסד ואם לדון, והנה ספר ממלך
 מלא י (מכליל ספ ד) עולם ספר יננה ומנציח אה בעולם כולו ממנה הספר, לכן ממיל
 מנחת הדין.

ואנת אשממודיע ארון על כלא, וכל ספיון כל חד אית ליה שם
 ודיע, וקדוין אתקוריאן מלאכיא.
 ואנת לית לך שם יריע, דאנת הוא קמלא כל שמקון, ואנת הוא
 שילימו דכליהו.
 וכך אנת מקפלק מנהון, אשמאדור פלדו שמקון פנופא פלא נשקמא.

מתוק מדבש

ואנת אשממודיע ארון עץ פלא ומהו טרע ויכר על ידי הנגמלים שמה ארון
 על הכל, וכל שפיון פ"י חד אית י"ה שם יריע וכל אמה מהמלקות יש
 להם שם ירוע משמות הקדושים, והשם הוא הוא מנצל אה המסירה נמצאות רחמימה,
 והשם והמסירה נעמה הכל דבר אחר, וגם המסירה מקול על שם שנעלה כמו ספר
 ונצרה, ואין זה דומה ליה, כמו שאלו פעולותיהם שונם וקדוין אתקוריאן מלאכיא
 ונאלו השמות של המסירות נקראים המלכים הממונים על פעולת המסירות, י כפי
 שלמותם נקרא שם, אם נשמלה נפעול ספר נקרא מסדיל"ל ואם נפעול נצרה נקרא
 נבדיל"ל וכדומה.

ואנת י"ה שם יריע אהל אמה אין לך שם ירועה, י מה האין סוף י"ה אין
 שיך לנחמו כשום שם אפילו בשם הו"ו, ולא נשם שום פסירה כנון להקרא
 נעל ספר ונצרה, י אינו נעל כומרים ונעל שני, ואין לנשם אלו המעלות רק על
 ידי המסירות, דאנת הוא קמלא פ"י שפיון י אמה ממלה אה כל השמות, ור"ל
 שהאין סוף י"ה ממלה נאורי הגדול אה כל המסירות שנקראות בשמות, י הוא
 העצמות הממשש נמך המסירות וממלה וממה אמן והוא עוקר, כדמיון השמה
 שהיא עיקר אל הנוף, ואנת הוא דקדמו דקדמו ומה הוא המשלים אה כל המסירות
 ור"ל שהאין סוף י"ה על ידי שפעו הממילי משלים אה כל המסירות נצמינה גדלות,
 י הוא הנשמה הממששמת נהם, ונה להורות עיקר הפעולה מלויה סוף י"ה,
 י ואף על פי שהפעולות נפעלות על ידי המסירות.

וכך אנת מקפלק קדוין וכשמה ממלקת מהם, הכונה על המלקות נעמות אור
 האין סוף י"ה הממששט נמך המסירות, אשמאדור פלדו שפיון מלאכיא פ"י
 נשקמא ישמרו כל המסירות כלים יקום עלי חוטלה, כנוף נלה נשמה, ואין יעלות
 נפעול פעולתן.

מה עין המלקות והממששטות זו, אינו כשעו למר שמתקן האין סוף י"ה ואינו נמלה מקום
 הים, ממחר שהיא ימנר אינו נצור מקום אלא הפירוש הוא שנעשה האור כמנחת פעלים מהם.

קום רבי שמעון והתחדשו מלין על יוד, דהא רשותא אית לך
 (נ"א אחיהיב לך) קלאה רזין טמירין על יוד, מה דלא אחיהיב
 רשון קלאה לשום פר נש עד פען.

קום רבי שמעון פתח ואמר, (דה"א כ"א) לך יהודיה הגבולה והגבולה
 וגו', עלאין שמעו איפון דמירין דתברין, ורעיא מדימנא.

מתוק מדבש

עב"ל וגם הכריח ויל נספדו הפד"ס ש"ס ש"ס אמר שהמיק הממך אל סמם לולא כמ דחיל
 לא נמנא למי יומי, וחק על יי שמוטי נמנאר סמפר סוף המממ, עם כל זה לא נא לא אור גדול
 אל הגנה לו בשער הוי, עב"ל והנה מה סמפר בלא נמנא בשום לורני ספר מרש מרשם ימרי
 דקף מג ע"כ, והנולא אלו ספר מדע כרד י עמוד חק מאלנע ד"ה ואטון מלא קטורין, עד
 עמוד קוד סוף ד"ה י"סומה לילוי", ועיין עם בעלורינו ומנלע עמם, ומממם ספרין הממפר בלא
 נהגים האשמיים לסיס ממלע זו כאלן (כן כמ סמפר ממלע סמם לילוי).

הנה כמסיים לולא ויל לא סמחי אל האין סוף ר"ה, הממיל לורו למ רבי שמעון
 ללולא סמרי מוכה, והלויטו סימנה לו רכום מן השמים ללולא סמרי מוכה, ועל
 די זה יוכל להמירן מוחין להשינה וללויטו ונלויטו סממלע הוי, ולגביס יומד העליון
 כרלוקמן, לכן סמפר לו קום רבי שקיעו, ויחזירישון פייין ע"י יודך ויחמדכו דברי
 סודום על ידך, ואלן לן ללום סמל יוסר מוח לורו ענש ד"הא רשותא אית לך
 ד"פ"הא רזין פטורין ע"י יודך יי ים לן רכום מן השמים ללולא סמרי נממריס על
 ידך, פ"ה ד"הא איתיידיב רישו ד"פ"הא י"שום פ"ה ע"י ק"ף מה עלה נמנה רכום
 ללום אלס עד עמם, ור"ל ספילא להמלא סקודס רבי שמעון לא נמנה לכס רכום
 ללולא סמרי מוכה, יי רק נממם רבי שמעון יהיה ממוגל ליה.

לכין לא סמפר הלא קודס עג"ה הקדמה קליה, והוא יי שרע סמממם ה"ס סוד עג"ה, וממם
 הוא סוד רעמ, והלויטו הקודס עממם כמריה ושקודס עמוד להלולא למ הכריה, ה"ס
 נממם מוכה לולא, ורעמ (מכמם סקודס סופר) סוד כריה הוא העלמם הממממם סמרי מרן
 למעל, והלויטו ספר נמממם קודס סיס וכל נמממם הוא רק נממם ע"ה, ה"ס מעלמם מרן נ"ס
 נמממם (נממם מממם הימריס) ואלן נמממם רבי שמעון לעורר למ הממממם על האמם ואל ממה
 רעמ ואלס נמממם הלויטו עינל מרן בדי לגביס יומד ויין לעורר למ המממם והיה המממם
 ככ"ה, (וכרן נממם)

וה סמפר קום רבי שקיעו ללולא סמרי מוכה, וקודס סמממל ללולא פתח ואמר,
 לך יהודיה הגבולה והגבולה יוסממממם והלל וההרד יי כל כממם נממל, לן
 ה" הממממל", סמם סוד מלויטו ויין כדי לממס ולקממם, יי כממם ה"ס עלה יומד,
 ולממ שקיעו י"שום המממם העליומם סממם, איפון דמירין דתברין (רעיא

דיין אידו גבורה, משפט עמודא דאמקיעיתא, צדק מלכותא קדישא,
 מאוני צדק תריין סמרי קשוט, הדין צדק אית פריית.

כלא לאתחזאה איהו אתנהיגי עלקמא, אכל לאו דאית לך צדק ודיעא
 דאידו דין, ולאן משפט ודיעא דאידו רחמי, ולאן מכל אילין
 מדיח פלל.

מתוק מדבש

וה סמפר דין, אידו גבורה יי סוכס הדין הוא גבורה ד"הא, והיא סוד המממם
 סממם יולא הדין לעלמ, פ"שפש פשוטרא דאמקיעיתא משפט, הוא משפט נמממם,
 והייעו הממממם שנמממם הממממם הממממם מהו מרמם הממממם מן סמרי וגמממם, צדק
 פ"הב"הא קדישא צדק נמממם הקודסה מדיח על יי סורמ הדין על ויסור,
 והייעו ענש סהיל כל משפט ומממם, מאונץ צדק ה"ס תברין סמרי קשוט ע"י סוממ
 הממממם הממממם מומם, וה"ס נממם סממממם ממומם ממומם צדק סמל ייס מכלומם הממממם
 המממממם לממממם הממממם צדק, הדין סממממם ה"ס אית פריית סהיל כל היסוד הממממם
 ה"ן (ע"י ס"ס כממם נממם) (כ"י) וממם ו"ס ה"ן) סהיל מרמם הלא סמממם יי סמם המממם
 סהיל עמם הקודסה, מן המממם אל היסוד, והוא משפטו אל הממממם הממממם צדק
 סמרי היסוד.

וממממם וממם פ"הא לאתחזאה איהו אתנהיגי עלקמא כל משפטו הממממם נממם
 להממם נממם מרם אל מוממם המממם על יי ויין, א"כ"י מ"ו דאית לך
 צדק ודיעא דאידו דין אלן לן צדק ידוע סהיל דין, ור"ל אלן אל המממם
 מוממם הממממם אלן סוף ר"ה, ולאן פ"שפש ודיעא דאידו רחמי וגם אלן לן משפט
 ידוע סהיל מוממם, ור"ל אלן נמממם המממם ודיעא דאידו רחמי וגם אלן לן משפט
 הממממם, ולאן סמרי מדיח פ"הא ואלן לנממם יי סום ס"ס וממם וממממם מכל
 יי כל מלא הממממם והמממם סום נממממם ימממם רק ה"ס מרמם וכלס להמממם נממם
 אל הממממם כמם מעמממם.

כאן כמממם רבי לולא המממם, ומממם ה"ס דבר רבי שמעון כמממממם לולא לעורר למ המממם
 הממממם עמודה אל המממם אל היסוד, מלוקמן: נ"ס הממממם סיס אל סמרי נממממם כן
 ועל המממם המממם לו וייעו למממם מכלל, והנה ס"ס מלוקמן עד כאן הנה סממם אל בעלור
 המממם סמלל ר"ה סימם המממם וממל פ"י המממם סממממם הוא סקודס על לולא מממם עמם
 וממממם ואלס, וממל נממם נממם המממם הוא מדיחממם, עב"ל.

ויסר ד"ס סמממם המממם אל לולא ויל כאן סמרי, ומממם קוסטע יי נמממם כאן הנה סמלל הדין
 סמם הדין סמרי מלמממם ע"ל, מה מלוקמן מכלמם כממם כאן נממם הממממם ויל סמרי כאלן,
 וי"ן לכאן מה סמממם סמרי מדיח ד"י ע"י ע"כ, ל"הא סמרי מכלל, וי"י עד י"ה אל פ"ה חרע י"י